

Dreptate și Ascultare

Textul biblic: Deut 5:1b-3; 10:12-13; 27:1-10

Versetul de aur

Acum, Israele, ce alta cere de la tine Domnul Dumnezeuul tău, decât să te temi de Domnul Dumnezeuul tău, să umbli în toate căile Lui, să iubești și să slujești Domnului Dumnezeuului tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, să păzești poruncile Domnului și legile Lui pe care ți le dau astăzi, ca să fii

Introducere

Cerințele lui Dumnezeu sunt în beneficiul nostru. Aceste cerințe asupra libertăților noastre sunt în interesul nostru. El dorește să îi acceptăm dorința, astfel încât să putem deveni o binecuvântare pentru lume. Lecția din această săptămână scoate în evidență de mai multe ori că poporului lui Dumnezeu îi sunt amintite aceste cerințe, timp în care sunt chemați să creeze o societate dreaptă ca martori ai unui Dumnezeu drept pe care l-au slujit. Lunga călătorie a Israelului către țara promisă a Canaanului a ajuns la punctul culminant pe măsură ce oamenii ajunseseră la est de râul Iordan (Deut 1: 1). Generația anterioară a lui Israel, împiedicată să intre în țara promisă, pierise în pustie din cauza necredinței (1:35, 37). Deuteronomul detaliază cuvântarea lui Moise asupra legii lui Dumnezeu către Israel (1: 5) și cu cuvântarea sa de rămas bun către o nouă generație aflată la un pas de a intra în țara promisă. Un mod în care Deuteronomul poate fi studiat se bazează pe cele patru cuvântări majore ale lui Moise. Primul amintește modul în care a lucrat Dumnezeu și a susținut pe Israel pe tot parcursul rătăcirii lor din deșert. Trecerea în revistă a culminat cu o amintire că Israelul era un popor pus de o parte, chemat să trăiască în ascultare de Dumnezeu (Deut 4: 1-4). A doua adresă a analizat legea lui Dumnezeu pentru Israel și a oferit dreptare morale pentru a trăi în țara făgăduită (Deuteronomul 4: 44-26: 19). A treia adresare a lui Moise a examinat cerințele vieții legământului și pericolele neascultării. A culminat cu o chemare pentru ca Israelul să se angajeze să-L urmeze pe Dumnezeu și legile sale (Deuteronomul 30: 11-20). În ceea ce a devenit scena finală a vieții lui Moise, a patra sa adresare l-a prezentat pe Iosua ca noul lider pentru Israel (Deut 31: 1-8). Aceasta a servit ca împuternicire al Iosua în timp ce oamenii intrau în țara promisă (32: 48-52). Dumnezeu a dorit ca Israel să fie cunoscut ca un popor bine familiarizat cu standardele Sale drepte. El a exprimat această dorință în termenii unui legământ. Legământul a servit drept acord formal între Dumnezeu și poporul său, descriind modul în care Israelul trebuia să trăiască ca un popor sfânt și modul în care Dumnezeu s-a angajat să facă din Israel poporul său.

Contextul lecției

I. Un legământ obligatoriu (Deut 5:1b-3)

A. Principiile Legământului (v 1b)

De-a lungul cărții Deuteronomul, porunca de a asculta atrage atenția și concentrarea Israelului (vezi Deuteronomul 6: 3-4; 9: 1; 20: 3). Cu toate acestea, comanda este mai mult decât un apel de ascultat; provoacă publicul să trăiască ascultând ceea ce aude (Iacov 1:22). Ascultarea începe prin auz și continuă printr-o acțiune adecvată. Porunca de a asculta a fost deosebit de importantă, dat fiind că Domnul s-a făcut auzit, dar nu a fost văzut la Horeb (4:12,15).

B. Părțile Legământului (v 2-3)

Acest legământ nu a fost doar un eveniment pentru generațiile anterioare ale Israelului (vezi Exodul 20: 1-21); prevederile se aplicat și generațiilor prezente și viitoare.

II. Atribuții generale (Deut 10:12-13)

A. O cerință crucială (v 12a)

După ce i-a confruntat pe oameni despre idolatrie și rebeliune (Deut 9: 7-24), Moise le-a pus o întrebare retorică care să-i determine la o trăire adevărată ca și copiii ai lui Dumnezeu. Întrebarea a fost: Ce cere domnul de la tine?

B. Un răspuns clar (v 12b-13)

Cerințele Domnului sunt extraordinar de simple. A te teme de Domnul, Dumnezeuul tău, însemna a avea un respect reverențial pentru el. Temerea lui Dumnezeu era în centrul legământului, așa cum Dumnezeu i-a reamintit lui Israel: „Nu veți avea alți dumnezei înaintea mea” (Deut 5: 7; vezi și 5:29; 6:13, 24; 8: 6; 13: 4) . A umbla în ascultare înseamnă a avea frică de Domnul într-o conduită dreaptă care îi onorează autoritatea și poruncile (Deut 5:33).

III. Instrucțiuni mai detaliate (Deut 27:1-10)

A. Consemnarea Legii (v 1-4)

Moise nu a mai trăit când au intrat în țara făgăduită (Deut 31: 2; 34: 1–5). Prin urmare, această cerință pregătește generațiile viitoare care vor fi sun conducerea lui Iosua. Mai târziu, Moise a însărcinat că 6 din cele 12 triburi ale lui Israel trebuiau să stea pe Muntele Gerizim și să proclame binecuvântările legământului (Deut 27:12), iar celelalte 6 triburi urmau să stea pe Muntele Ebal și să anunțe blestemele neascultării legământului (27:13).

B. Zidirea altarului (v 5-8)

Domnul a poruncit Israelului să ridice un altar, dar acest altar nu trebuia construit din pietre cioplite (Geneza 20:25), Altarul lui Israel trebuia să fie complet diferit de la altarele zeilor falși.

C. Moise reamintește poporului Legământul (v 9-10)

Cei adunați înaintea lui Moise au fost o generație nouă care nu a experimentat direct stabilirea legământului lui Dumnezeu. Ca atare, această nouă generație a trebuit să își afirme angajamentul de a fi poporul legământului lui Dumnezeu. Ca popor al legământului, Israel trebuia să țină standarde de ascultare: poruncile și date lui Dumnezeu.

CONCLUZII:

Ceea ce trebuie să facă Israel a fost să fie ascultător față de Dumnezeu și legea sa. Ei trebuiau să trăiască conform legământului. Moise a recunoscut această cerință și acesta este principalul din lecția de astăzi, Ascultarea și ținerea Legământului. Un popor ascultător de poruncile lui Dumnezeu are o înțelegere corectă a dreptății și a vieții drepte (Levitic 19: 15-16; Deut 16:20; Isaia 1:17; Zaharia 7: 9). Una a fost pentru Israel să scrie legile lui Dumnezeu pe pietre; și cu totul altceva a fost să practice ascultarea fidelă a legilor date. Fie ca noi să scriem legile lui Dumnezeu în inimile noastre și să practicăm ascultarea fidelă în toate domeniile vieții noastre (2 Corinteni 3: 3).

Ce trebuie să memorăm: Ascultarea de Dumnezeu trebuie să fie prima prioritate în viața noastră.